

РЕШЕНИЕ

№ 6

гр. П. , 31.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – П., IV СЪСТАВ в публично заседание на двадесет и четвърти март, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Явор П. Томов

при участието на секретаря Мая Й. Ангелова
като разгледа докладваното от Явор П. Томов Административно наказателно дело № 20213520200058 по описа за 2021 година

Административнонаказателното производство по чл.59 и сл. от ЗАНН е образувано по жалба на **Д. Й. Н.** от гр.Т., против **НП № ***/09.02.2021 г.** на Началника на РУ П., с което и на осн.чл.190,ал.1 от ЗОБВВПИ е наложено административно наказание глоба в размер на 500 лв. /петстотин лева/ за това, че „на 05.12.2020 г., около 15.30 ч., в с.*** пренася ловното си огнестрелно оръжие надцевка „ТОЗ“, 34ЕР, 12 кал., № ***, като оръжието не е поставено в затворен транспортен куфар или калъф със заключващо устройство на спусъка“ - **нарушение по чл. 96,ал.4 от Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия /ЗОБВВПИ/.**

В подадената подробно мотивирана жалба се оспорва извършването на посоченото нарушение, като се твърди, че при ангажиране на отговорността на нарушителя са допуснати съществени нарушения на процесуални правила, водещи до незаконосъобразност на НП. Жалбоподателят сочи, че е бил „гонач“ в разрешен лов, при което е бил непрекъснато в движение и в нито един момент не е навлизал в границите на населеното място. Поддържа, че е бил нападател от куче собственост на жена от селото, с която се намират в обтегнати отношения. В с.з. жалбоподателят се явява лично и се представлява от упълномощен процесуален представител адв.И.И. от ТАК, който поддържа жалбата на заявените в нея основания, ангажира допълнителни гласни доказателства в подкрепа на твърденията си, пледира за отмяна на атакуваното НП и присъждане на направените разноски.

Ответникът по жалбата – РУ П., редовно уведомен, не изпраща процесуален представител, не ангажира становище по жалбата. В придружително към жалбата писмо навежда довод за намаляване на претендирано в процеса адвокатско възнаграждение до възможния минимум по Наредба № 1/2004 г.

Районна прокуратура Т., ТО П., редовно уведомени съгласно чл.62 от ЗАНН, не изпращат

представител в с.з.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, прие за установено следното от фактическа страна:

Жалбата е подадена в срока и по реда на чл.59 и сл. от ЗАНН и **е процесуално допустима**. Жалбоподателят Д. Й. Н. бил правоспособен ловец, член РЛД в с.М.о, общ.П., обл.Т.. На 05.12.2020 г. на ЛРД в с.М.о, общ.П. било разрешено да ловуват и след като ловът приключил, около 15.30 ч. ловците се разотивали. Жалбоподателят притежавал имот в западната част на селото /видно от данните в приложената справка, л.16/, поради което **след приключване на лова** заедно с ловното си куче се насочил към имота си. Познавал много добре района и знаел, че от източната страна на селото /в близост до гробищата/ няма поставена табела указваща начало или край на населеното място, както знаел, че селският път по който върви преминава край имота на Светлана Д.а Н.а, с която бил в силно обтегнати отношения. Кучето на жалбоподателя се намирало на около 100 м пред него, когато от къщата на Светлана Н.а се появило голямо куче, което започнало да лае и се впуснало към него опитвайки се да го ухапе. В този момент се появило и второ куче, порода каракачанска овчарка, която също се насочила към него. Въпреки вече приключилия лов, жалбоподателят не пренасял ловното си оръжие в затворен транспортен куфар или калъф със заключващо устройство на спусъка /потвърдено от него в саморъчно попълнена справка, л.8/, при което, за да се защити от нападението на кучето размахал ловното си оръжие като сопа, след което се развикал. Тогава от къщата излязла и Светлана Н.а, след което между нея и жалбоподателя започнал конфликт /включващ размяна на обиди и закани/, който не е предмет и не е относим към настоящото производство.

По този повод бил подаден сигнал до РУ П., била извършена проверка, приключила с постановление от 21.12.2020 г. на прокурор от РП Т. за отказ да се образува ДП за престъпление по чл.144,ал.3 от НК, като материалите били изпратени по компетентност в служба „КОС“ към ОДМВР Т. за евентуално образуване на АНП във връзка с нарушение на ЗОБВВПИ. При тези обстоятелства и след като се запознал с приобщените по преписката доказателства, на 08.01.2021 г. мл.ПИ „КОС“ Н.Д. съставил АУАН № *** /приложен л.6/, с който и съгл.чл.36,ал.1 от ЗАНН било поставено началото на АНП против жалбоподателя за нарушение по чл.96,ал.4 от ЗОБВВПИ. В присъствие на свидетелите И. и Х. актът бил предявен на нарушителя, който се запознал с него и го подписал без възражения, като не депозирал допълнителни писмени такива и в 3-дневният срок по чл.44,ал.1 от ЗАНН. При тези обстоятелства, на 09.02.2021 г. Началникът на РУ П. издал атакуваното в настоящия процес НП № ***, с което санкционирал жалбоподателя за извършеното на 05.12.2020 г. нарушение по чл.96,ал.4 от ЗОБВВПИ, като НП било връчено лично на жалбоподателя на 22.02.2021 г.

Фактическата обстановка беше установена от съда след преценка на показанията на актосъставителя Д., свидетелите И.И. и С.Х., както и от приложените и приобщени по делото по реда на чл.283 НПК писмени доказателства, като същата се оспорва от нарушителя. Съдът не дава вяра и не поставя в основата на решението показанията на водените от жалбоподателя в с.з. свидетели Д= и Х., тъй като изцяло противоречат на приобщените писмени доказателства по полицейската преписка, в т.ч. противоречат дори и на саморъчните обяснения дадени от жалбоподателя. Техните показания отново потвърждават посоченото по-горе относно предходните влошени отношения на жалбоподателя и Светлана Н.а, но не са в състояние да променят

преценката на съда за това, че към 15.30 ч. ловът вече е бил приключил, след което за жалбоподателя /независимо от ролята която е имал в този лов!/, е възникнало задължението да пренася ловното си оръжие по начина посочен в закона.

При така установената фактическа обстановка, от правна страна съдът намира, че **жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА**, по следните съображения:

Съдът констатира, че при реализиране на административнонаказателната отговорност за извършеното нарушение не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, водещи до опорочаване на производството по налагане на административно наказание. Първото и основно основание за законосъобразност на всяко НП е да бъде издадено от компетентен орган, като компетентността може да произтича както пряко от закона (случай, в който се презюмира), така и да бъде делегирана. В настоящият случай това основно изискване е спазено, тъй като атакуваното НП е издадено от компетентен да го издаде орган – Началник на РУ П., на когото съгласно чл.215,ал.2 от ЗОБВВПИ и приложената Заповед № *** г. на Министъра на вътрешните работи, са делегирани права по смисъла на чл.47,ал.2 ЗАНН. Не са налице обстоятелства, които да поставят под съмнение автентичността на съставения АУАН и издаденото въз основа на него НП. Наред с това съдът приема, че при съставяне на АУАН не са допуснати нарушения, които да не са преодолими по реда на чл.53,ал.2 от ЗАНН, а от друга страна НП съдържа всички реквизити, изискуеми от чл.57 от ЗАНН, т.е. налице е яснота относно вмененото като извършено нарушение от страна на жалбоподателя.

От доказателствата по надлежно приобщената преписка вх.№ **** г. на ТРП се потвърждава, че след като на 05.12.2020 г. жалбоподателят Д.Н. е участвал в разрешен лов, около 15.30 ч. същият се е придвижвал /пренасял/ ловното си огнестрелно оръжие надцевка „ТОЗ“, 34ЕР, 12 кал., № ***, което не е било поставено в затворен транспортен куфар или калъф със заключващо устройство на спусъка, при което несъмнено не е изпълнил задължението си по чл.96,ал.4 от ЗОБВВПИ. Вярно е, че актосъставителят Д. не е присъствал при установяване на нарушението, но това обстоятелство не може да опорочи производството по съставяне на акта, доколкото съдът констатира стриктно спазване от страна на полицейските служители на процедурата по съставяне съгласно чл.40,ал.3 от ЗАНН. От субективна страна нарушенията е извършено виновно, под формата на пряк умишъл, обективиран в действията на правоспособния ловец, мотивирани разбиране до голяма степен от конфликт със Светлана Н.а, който обаче както съдът посочи, не е предмет на делото.

Предвид гореизложеното, съдът намира, че обжалваното НП е законосъобразно и обосновано. Правилно АНО е приел, че нарушаването на чл.96,ал.4 от ЗОБВВПИ обосновава ангажиране на административнонаказателна отговорност на жалбоподателя Д.Н. по реда на чл.190,ал.1 от с.з. По делото не е спорно, че жалбоподателят Н. е имал разрешение за носене и употреба на огнестрелно оръжие за ловни цели. В този смисъл за него е възникнало задължението да пренася дългоцевното си оръжие надцевка „ТОЗ“, 34ЕР, 12 кал., № **** в калъф със заключващо устройство на спусъка, което в случая не е било сторено. Обстоятелството, че оръжието е ползвано от жалбоподателя като средство за отбрана /т.нар. сопа/ срещу нападение от кучето на Светлана Н.а, не може да обоснове липса на съставомерност на нарушението, тъй като законодателят не поставя и не въвежда изключения от това задължение. Предвиденото в санкционната разпоредба на чл.190,ал.1 от ЗОБВВПИ наказание глоба е фиксирано именно в

размер на 500 лв., поради което съдът намира, че административнонаказващият орган се е съобразил изцяло с разпоредбата на чл.27 ЗАНН, като е определил наказанието за извършеното нарушение във фиксираният му размер от 500 лв. доколкото липсва оперативна самостоятелност за определяне на друг размер. В заключение следва да се посочи, че нарушението не представлява маловажен случай, тъй като не са налице данни за наличие на смекчаващи обстоятелства, които да го характеризират като такова с по-ниска обществена опасност в сравнение с други нарушения от същия вид.

Водим от горното и на основание чл.63,ал.1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА НП № */09.02.2021 г.** издадено от Началника на РУ П.”, с което на Д. Й. Н. от гр.Т., кв.“*** ЕГН-****”, за нарушение по чл.96,ал.4 от ЗОБВВПИ е наложено административно наказание ГЛОБА в размер на 500 лв. /петстотин лева/, **КАТО ЗАКОНОСЪОБРАЗНО.**

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Търговишки административен съд на основанията, предвидени в НПК и по реда на Глава дванадесета от АПК.

Съдия при Районен съд – П.: _____